

Ongeveer terzelfder tijd in het volgende jaar (22 en 23-VI-1922) gelukte het mij, om op dezelfde plaats mijn observaties voort te zetten. Zorgvuldig werd in alle plasjes en afvoerbeekjes ter plaatse naar larven gevischt, doch zonder enig resultaat. Dit is grootendeels te wijten aan het feit, dat de larven, evenals de inheemsche *Gomphinae*, zich ingraven in de modder, hier in de leemige klei. Had ik hiermede dus geen succes, ik werd versterkt in mijn meening, dat de species hier wel degelijk thuis behoort, daar ik, geheel op dezelfde wijze als in 1921, nu een 7-tal exemplaren, helaas echter alle weer ♂♂, kon buitmaken.

Om zekerheid te verkrijgen omtrent het vaste voorkomen dezer interessante soort, zal het dus zaak zijn, om 1° de plaats grondig naar larven te onderzoeken, 2° in andere tijden des jaars de ♀♀ bij het eierleggen te observeeren.

Amsterdam, Februari 1923.

M. A. LIEFTINCK.

Vlindereieren, op abnormale plaatsen afgezet.

In de Ent. Ber., Dl. V., p. 135 en p. 212, deelde ik reeds het een en ander mede over vlindereieren, afgezet op andere plaatsen dan die, waar men ze gewoonlijk aantreft. Ik kan thans het volgende daaraan toevoegen.

Op 2 Aug. 1922 vond mijn zoon, Ir. Th. C. Oudemans, hier op Schovenhorst een partijtje eieren van *Macrothylacia rubi* L., welke, i. p. v., zooals gewoonlijk, op heidetakjes of grashalmen, op een vruchtkatje van een berk gelegd waren, een paar meter boven den grond. De eieren, 43 in getal, waren alle geïnfecteerd geweest, hetgeen bleek uit het kleine gaatje, dat zich in elk ei bevond. Van eieren, die normaal zijn uitgekomen, ontbreekt een flink stuk van de schaal, dat door de rupsjes is opgegeten, en ziet men de iriseerende binnenvlakte daarvan. Een klein sluipwespje van het genus *Telenomus* Hal. (*Proctotrypidae*) was hier aan het werk. Geen enkel ei was overgeslagen.

Evenals bij het vroeger in de Ent. Ber. beschrevene geval van eieren van dezelfde vlindersoort, afgezet op een blad van een Amerikaanschen eik, en het in het Tijdschr. v. Entom., Dl. XL, p. 378, ook van *M. rubi* vermelde legsel

tegen een eikestam, was ook hier de afstand van den grond vrij aanzienlijk, terwijl nu tevens blijkt, dat noch deze, noch de abnormale plaats voorkomen hebben, dat de parasiet ze ontdekte.

Macrothylacia rubi blijkt hare eieren nogal eens op andere dan de normale plaatsen af te zetten.

Schovenhorst, Putten (G.), Aug. 1922. J. TH. OUDEMANS.

Nieuwe vindplaatsen van Nederlandsche Coleoptera.

Amara Schimperi Wencker, tot nog toe slechts gevangen op het Scheveningsche strand, Mei, te Loosduinen, Zeeburg, Cuyk, Denekamp, Steyl (L.) en Leeuwen (Geld.), blijkt ook voor te komen bij Eindhoven, waar ik op 5 Jan. '23 twee exemplaren bemachtigde en op 10 Jan. '23 weer twee. Een ♂ en ♀ bevinden zich in de Collectie EVERTS, de twee andere exemplaren in mijne verzameling. Alle exemplaren werden gevangen in 'n laaggelegen, vochtige weide, aan den voet van de daarop staande boomen.

Phyllodecta tibialis a. Cornelii Weise, tot nog toe slechts gevangen bij den Haag, Rotterdam, Nuth(L.) en Bunde(L.), werd door mij nog gevangen bij Eindhoven, 2 Jan. '23. 't Exemplaar bevindt zich in de Collectie EVERTS

L. A. W. C. VENMANS.

Het jaar 1922 geen Wespenjaar.

Nadat 1921 een „Wespenjaar” bij uitnemendheid geweest was, zie o.a. Ent. Ber. Dl. VI, p. 31, en het dus te verwachten was, dat er in het voorjaar 1922 zeer veel koninginnen zouden zijn, heb ik „de wespen” (*Vespa*) in dat jaar met bijzondere aandacht gadeslagen. Mijne aantekeningen leverden de hier volgende uitkomsten.

Het vroege voorjaar van 1922 was over het algemeen koud en werden wespenkoninginnen door mij niet gezien vóór 7 Mei, toen de temperatuur tot 68° F. rees, op welken dag ik *Vespa crabro* L., *vulgaris* L., *rufa* L. en *austriaca* Pz. waarnam. Op 8 Mei waren de wespen duidelijk talrijker en zag ik ook *Vespa silvestris* Scop; temperatuur 73° F. Na eene koelere periode van eenige